

IN MEMORIAM

Pauli Laurila
30.3.1948–14.8.2006

Sain tiistaina 15.8. aamuseitsemältä suruviestin. Lapsuus- ja opiskelutoverini, Pelkosenniemen kunnanjohtaja, maanmittausinsinööri (DI) **Pauli Veikko Kaarlo Laurila** oli edellisenä päivänä siirtynyt pois joukostamme.

Kävimme Paulin kanssa syntymässä v. 1948 Virtojen kunnansairaalaissa, Pauli 30.3, minä puolisen vuotta myöhemmin. Paulin isä, kartoittaja Veikko Laurila, työskenteli oman isäni Erkki Harjun virka-apulaisena 1940-luvun lopulta 1960-luvun lopulle, ensin eri puolilla Pohjanmaata ja 1950-luvun puolivälistä Lapissa Rovaniemellä.

Pauli muutti vanhempiensa ja sisarustensa kanssa 1955 Rovaniemelle, jossa hän kävi kansa- ja oppikoulun. Ylioppilaaksi Pauli valmistui Rovaniemen yhteislyseosta 1968. Lukioaikana Pauli pelasi jääkiekkoa Lapin Lukon ja RoPS:n edustusjoukkueissa.

Olimme Paulin kanssa 1960-luvun alussa parina kesänä hänen isänsä mittamiehenä erilaisissa kartoitusmittauksissa. Muistan, kun

onnistuimme jossakin kisailussa katkaisemaan isä Veikon teräsmittanauhan. Hyvistä selityksistämme huolimatta mittanauhan hinta vähennettiin palkastamme. Sen jälkeen emme nauhoja katkoneet.

Aloitimme maanmittauksen opinnot Paulin kanssa TKK:n maanmittausosastolla 1968 ja valmistuimme 1974. Kesät työskentelimme maanmittausharjoittelijoina Rovaniemen maanmittaus-toimistossa. Pauli asui lähes koko opiskelunsa ajan Cygnaeuksen kadulla BOTTAN vieressä. Asunnosta tuli lukuisten opiskelutoverien iltarientojen tukikohta. Otaniemen perhekylään Pauli muutti 1972 avioiduttuaan Pirjon, os. Arola, kanssa ja esikoistyön Riikan synnyttyä.

Valmistumisensa jälkeen 1974 Pauli muutti Rovaniemelle ja työskenteli toimitusinsinöörinä 1974–75 Rovaniemen maanmittaus-toimistossa. Kemiin hän siirtyi 1975 toimien Kemin maakäyttö- ja suunnittelutoimikunnan puheenjohtajana. Kemin aikana Pauli innostui politiikasta ja oli perustamassa Suomen Keskustan

Karihaaran paikallisosastoa.

Itse työskentelin valmistumisen jälkeen ensin Lohjan maanmittaus-toimistossa ja 1976 alkaen Kemijärven maanmittaus-toimistossa. Olin toukokuussa 1978 pitämässä halkomiskokousta Viljami Tallavaaran talossa Kairalassa. Talon emäntä oli kunnanvaltuutettu ja hän lähti kesken kaiken valtuuston kokoukseen valitsemaan Pelkosenniemen uutta kunnanjohtajaa. Yhtenä hakijana oli Pauli Laurila. Keskeytin kokouksen ja yritin vakuuttaa emännän Paulin erinomaisuudesta. Pauli Laurila valittiin selvällä äänen enemmistöllä Pelkosenniemen kunnanjohtajaksi. Emäntä oli kuitenkin äänestänyt vastaehdokasta vakuutteluistani huolimatta.

Pauli Laurila aloitti työnsä Pelkosenniemen kunnanjohtajana 3.7.1978 ja toimi tässä tehtävässä kuolemaansa saakka.

Kunnanjohtajan työ Pelkosenniellä ei ollut helppoa. Pienen kunnan asukasluku alkoi lähestyä tuhatta. Lapsia syntyi vuodessa yhden käden sormilla laskettava määrä. Maitotilojen määrä putosi puoleen tusinaan ja muita tuotannollisia työpaikkoja ei juuri ollut. Vuosia Pelkosenniellä henkilösuhteita repinyt Vuotoksen allas-hanke kariutui KHO:n päätökseen, mikä johti mm. yrityksen erottua kunnanjohtaja. Oman kunnan asioiden lisäksi Pauli Laurila vaikutti voimakkaasti koko seutukunnan kehittämiseen. Olimme Paulin kanssa yhtä aikaa Itä-Lapin kuntayhtymän hallituksessa toistakymmentä vuotta. Paulin sovitteluva persoona vaikutti merkittävästi koko hallituksen työskentelyyn ja

kuntayhtymän aikaansaannoksiin. Pyhätunturin ja Luoston alueen kehittämiseen vahvaksi matkailukeskukseksi Pauli Laurilalla oli ratkaiseva rooli.

Pelkosenniemen kunnan ajaututtua taloudellisiin vaikeuksiin ja kunnan käyttötalouden pyöriessä toista vuotta velkarahalla Pauli Laurila päätyi esittämään kunnanhallitukselle kuntaliitosta palvelujen turvaamiseksi. Kunnanvaltuuston päätöksen kuntaliitoksen torjumisesta Pauli otti hyvin raskaasti joutuen jäämään sairauslomalle. Hänellä oli kuitenkin palava halu palata töihin ja vielä kesäkuussa hän uskoi olevansa täydessä työkunnossa syksyllä.

Pauli Laurila oli luonteeltaan herkkä tunneihminen, johon vastoinkäymiset vaikuttivat syvästi. Hän oli kannustava persoona, joka itse johonkin asiaan innostuttuaan sai muutkin mukaansa. Oivallisenä näyttäneenä tästä on Paulin kotikylän, Kairalan raviradan rakentaminen.

Paulille rakkaita harrastuksia olivat raviurheilu, metsästys ja kalastus ja viime vuosina myös marjastus.

Paulia kaipaamaan jäivät vaimo Pirjo, tyttäret Riikka, Tiina ja Sanna perheineen sekä koko maahan leviittäytynyt ystävien joukko.

Markku Harju
Lapin maanmittaus-toimiston
maanmittausjohtaja

TUTUSTU TEKNIIKAN MUSEOON – ja maanmittausmuseoon

Viikintie 1, 00560 Helsinki

Aukioloajat:

kesäkausi 1.6.–31.8. ti–su klo 11–16

syyskausi 1.9.–31.5. ke–su klo 12–16

Lipunmyynti (09) 72 88 44 28

Toimisto (09) 72 88 440

Pääsymaksut:

Aikuiset 5 e, lapset 1 e, opiskelijat 1,5 e

Tekniikan museoon pääsee busseilla 68, 71 ja 73B Rautatientorilta sekä bussilla 74 Hakaniemestä.